715/05

Den 17. januar 2005 blev i sag nr. 63.618:

xxxxxx xxxxxxx
xxxxxxxxxxxxx xx xx
xxxx xxxxxxxxx x

mod

Codan Forsikring A/S
Gl. Kongevej 60
1790 København V

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har Familiens Basisforsikring II i Codan Forsikring A/S, klager over, at selskabet har afvist at yde erstatning i anledning af et anmeldt tyveri af diverse effekter, der bortkom i forbindelse med tyveri af en autocamper. Endvidere er klageren utilfreds med selskabets rådgivning.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning under henvisning til, at klagerens krav er forældet. Endvidere henviser selskabet til, at klageren ikke har dokumenteret, at der foreligger en dækningsberettigende forsikringsbegivenhed.

Af klagerens skadeanmeldelse af 13/12 1999 fremgår det bl.a., at han på hjemturen efter en måneds rundrejse i Europa var udsat for tyveri af den autocamper, han havde anvendt til rejsen. I bilen befandt sig tøj, surfudstyr mm. til en angivet værdi af over 100.000 kr. Tyveriet fandt sted i Berlin natten mellem den 30/10 1999 og den 31/10 1999.

Af selskabets skrivelse af 22/2 2000 til klageren fremgår bl.a.:

"Vi har modtaget politikvittering fra det tyske politi d. 9. februar 2000.

Af politikvitteringen fremgår det, at tyveriet af bilen blev begået i tidsrummet fra kl. 20.00 til 04.00 næste dag samt at bilen var parkeret på offentlig vej i en sidegade til en større vej i midten af Berlin.

Den pågældende bil er senere blevet fundet og bragt til Danmark, hvor den er blevet repareret.

Bilen er en VW-Transporter, som De har ombygget med soveplads m.v. og alle de stjålne genstande var placeret inde i bilen.

Vi henviser til at bilen indeholdt meget og værdifuldt indbo samt at bilen efterlades i en udenlandsk storby om aftenen/natten på offentlig vej i ca. 8 timer, anser vi, at skaden skyldes grov uagtsomhed fra Deres side, hvorfor vi beklager ikke at kunne yde erstatning i nærværende sag.

Vi henviser i den forbindelse til FAL paragraf 18 stk. 2 og skal uddybende meddele at vi anser den udviste uagtsomhed for at være så grov at erstatning helt skal bortfalde."

Selskabet henviste i den forbindelse til ankenævnskendelserne nr. 44.637 og 46.557.

Klageren har i klageskrivelsen uddybende redegjort for sagens detaljer. Af skrivelsen fremgår bl.a.:

"**Hvad vil du gerne opnå hos selskabet**

Forsikringen blev tegnet på Codans opfordring. Codan var bekendt med alle forhold omkring rejsen i form af turens formål, rejseruten samt byerne der var planlagt ophold i og at der skulle overnattes i bilen under turen. Endvidere var de bekendt med ombygningen af bilen, hvilket indbo der skulle medbringes og værdien af dette. Eftersom Codans assurandør B.H. besigtigede bilen da denne var pakket og rejseklar, var Codan også bekendt med hvor og hvordan indboet befandt sig i bilen.

Skadeslidte spurgte til gode råd og om der var særlige forholdsregler skadeslidte skulle være opmærksom omkring på turen. Hertil blev der ikke nævnt noget omkring parkering under rejsen.

Jeg mener ikke at skadeslidte ved parkering af bilen har handlet culpøst og under ingen omstændigheder kan culpaansvaret opgøres til grov uagtsomhed. Skadeslidte har handlet som en god bonus pater.

Jeg mener ikke der er kausalitet imellem parkeringsstedet, tidsperiode for parkeringen, ugedagen og tyveriet af bilen.
Der er ikke nogen dokumentation for eller noget der peger på at nedenstående udsagn er sandt eller at der skulle være årsagssammenhæng imellem dem.

- At der skulle blive stjålet særligt mange biler i Burg Strasse, hvor skadeslidte havde parkeret
- At der bliver stjålet flere biler i tidsrummet 00.00 - 03.00 end i resten af døgnet
- At der bliver stjålet flere biler om lørdagen end på de øvrige ugedage

Jeg mener ikke at der er ædkvans i skadeslidtes adfærd ved parkering af bilen. Dette hævder Codan ikke direkte i deres afslag, men jeg læser imellem linierne, at skadeslidte er selvforskyldt i skaden. At når man parkerer bilen som skadeslidte, må det påregnes at bilen bliver stjålet.

På baggrund af ovenstående mener jeg ikke at Codan kan gøre brug af FAL paragraf 18 stk. 2 omhandlende grov uagtsomhed, hvorfor jeg finder Codan erstatningspligtig.

Endvidere mener jeg ikke at Codan kan bruge de to fremsendte sager som sammenligningsgrundlag, da disse adskiller sig markant fra skadeslidtes sag.

Flere af de stjålne genstande på skadesanmeldelsen er der ikke skrevet pris på. Disse genstande ønsker skadeslidte selv at være med til at forhandle priser på.

Kvitteringer for indboet er ikke vedlagt sagen, men disse kan rekvireres hos skadeslidte, såfremt dette ønskes.

Beløbet skal forrentes jævnfør FAL § 24 stk. 2 efter gældende regler."

Selskabet oplyser, at det ikke har hørt til sagen, førend indbringelsen af klagen af nævnet skete. Af selskabets skrivelse af 6/4 2004 til nævnet hedder det bl.a.:

"Der er således forløbet ca. 4 år, og vi må fastholde, at forsikringstageren ikke er berettiget til erstatning, allerede fordi kravet må anses for forældet, senest med udgangen af 2002, jfr. FAL § 29.

Herudover skal vi bemærke, at vi aldrig har taget stilling til kravets størrelse, eller til om tyveriet tidsmæssigt er sket, medens forsikringen har været i kraft.

Vi skal i den forbindelse oplyse, at der som følge af præmierestance var dækningsophør pr. 24.06.1999, og forsikringen blev adgangsført pr. 09.09.1999.

Ved personlig henvendelse på vores kontor i R… d. 22.10.1999 - dvs. på et tidspunkt, hvor forsikringstageren angiveligt befandt sig på rejsen - blev præmien betalt, og der blev atter etableret en forsikring. Ved denne lejlighed ændredes forsikringen fra at være en ungdomsforsikring med en sum på 128.000 kr. til at være en Familiens Basisforsikring 2 med en sum på 414.000 kr. og en selvrisiko på 1.377 kr. Forsikringstageren anmodede d. 15.11.1999 om, at selvrisikoen fjernes. Skadeanmeldelsen modtages i Codan d. 17.12.1999.

Forsikringstagerens anfører i klageskrivelsen, at skaden er sket d. 25.-26.11.1999, hvilket ikke passer med tidligere oplysninger, jfr. herved vedlagte kopi af brev fra Der Polizeipräsident in Berlin. Endvidere stemmer datoen for drøftelsen af forsikringen med assurandør B.H. - d. 20.09.1999 ifølge bilag J og K til klagen - ikke overens med, at policen på daværende tidspunkt var afgangsført pga. præmierestance og først tegnes på ny, da vi modtager den kontante indbetaling af præmie d. 22.10.1999. At der skulle have været afholdt møde med assurandøren den pågæl-

dende dag forekommer derfor ganske usandsynligt. I øvrigt kan de to breve efter vores opfattelse ikke tillægges nogen vægt.

Såfremt Ankenævnet ikke måtte finde, at et evt. krav er forældet, må vi således gøre gældende, at forsikringstageren ikke har dokumenteret, at der foreligger en dækningsberettigende forsikringsbegivenhed. Vi forbeholder os i den forbindelse at fremkomme med supplerende bemærkninger til sagen."

Klageren har efterfølgende over for nævnet nærmere redegjort for sagen, herunder hvordan han blev rådgivet af selskabets medarbejder i forbindelse med tegning af forsikringen, hans sygdomsforløb og sagens omstændigheder i øvrigt. Han bemærker bl.a., at klagegebyret til ankenævnet allerede blev betalt den 31/10 2000. Af skrivelsen fremgår følgende:

"**Stilletiende afkald på FAL § 29**

Det er ikke korrekt at der ikke har været taget kontakt til Codan siden afvisning for dækning af skrivelse fra den 22. februar 2000. Som det fremkommer af ovenstående hændelsesforløb har der i hele perioden været korresponderet med Codan.

Jeg mener ikke at Codan kan gøre brug af FAL § 29, da selskabet efter min opfattelse indledte realitetsbehandling af sagen, hvilket medfører afkald på forældelsesindsigelsen.

Jeg skal ydermere pointere, at gebyret til Ankenævnet for Forsikring blev betalt allerede tilbage den 31. oktober 2000. Kvittering herfor ligger under fane 9.

Dette blev i første omgang gjort med tanke om at indbringe sagen for Ankenævnet for Forsikring. Dog blev det ikke gjort eftersom jeg fortsat havde korrespondance med Codan og da de gav udtryk for at det var muligt komme til en afslutning på sagen uden at bringe sagen for ankenævnet.

Forsikring var i kraft

Forsikringen var i kraft da skaden skete. Hændelsesforløbet omkring tegningen af forsikringen, betaling for forsikringen og skadestidspunktet er nærmere beskrevet

under tidslinien. Jeg forholder mig endvidere også kritisk overfor, at Codan kan fremkomme med påstand om, at forsikringen ikke var i kraft på skadestidspunktet. Såfremt dette var tilfældet, hvorfor afviste Codan så ikke skaden på dette grundlag allerede tilbage i afslaget af den 22. februar 2000.

Præmierestance

Præmierestancen opstod grundet utilfredshed med tidligere assurandør M.B.J. og de forsikringen hun havde solgt mig. Grundet egen virksomheds åbningstider og Codans åbningstider var det ikke muligt at få ordning på situationen før ved mødet med assurandør B.H. den 27. september 1999. Derfor nåede vi til at forsikringerne blev afgangsført den 9. september 1999.

Betaling af mine forsikringer

Betaling blev efter aftale med Codan i R… foretaget af min mor. Dette blev gjort, da jeg havde afrejse dagen efter mødet og det derfor ikke var mig muligt selv at foretage betalingen. Der blev ved denne lejlighed ikke foretaget andet end blot at betale for forsikringerne og jeg vil pointere at selve omlægningen fandt sted som tidligere beskrevet ved mødet med B.H. den 27. september 1999 inden afrejse.

Selvrisiko

Ved mødet på B.H.'s kontor den 27. september 1999, hvor omlægningen fra ungdomsforsikringen til familie basis 2 forsikringen fandt sted, havde vi drøftet selvrisikoen. På daværende tidspunkt havde jeg lige fået stjålet en ældre cykel og med selvrisikoen på min gamle ungdomsforsikring ville der ikke være noget formål med at anmelde tyveriet. Derfor havde jeg spurgt til, om der ville være den samme selvrisiko på den nye forsikring, så jeg ikke ville stå i samme situation en anden gang. Hertil fik jeg at vide, at der måske ville være mulighed for helt at slippe for selvrisikoen, men at B.H. måtte være mig svar skyldig. Ved senere gennemlæsning af policen fremsendt den 27. oktober 1999 fremgik det, at der fortsat var en selvrisiko på forsikringen på 1.377 kr.

Jeg skal pointere at spørgsmålet vedrørende selvrisikoen den 15. november 1999 blev rettet med henblik på fremtidige cykeltyverier.

Det havde ikke noget med tyveriet af min bil at gøre. Codan havde allerede været bekendt med sagen vedrørende tyveriet af min bil tilbage fra skadesdagen, da de blev kontaktet og kom til at stå for min hjemtransport fra Berlin. I øvrigt var det den selv samme dag ved selv samme lejlighed, da jeg indleverede skadesanmeldelsen første gang, at jeg vendte tilbage vedrørende at få selvrisikoen fjernet. Jeg var fuldt bevidst om, at det ikke ville have nogen indflydelse på tyveriet af min bil og dette vidste Codan også at jeg vidste. Herefter fremsendte Codan et tillæg til policen den 16. november 1999 hvoraf det fremgik at selvrisikoen var fjernet.

…

Nyt i sagen

Codans assurandør B.H. har indvilget sig i at bidrage til sagen. Det oprindelige skriv tilbage fra den 28. februar 2000 har han nu underskrevet. Endvidere har han ydermere udformet et nyt skriv, hvori han beskriver hans rolle i sagen. …

Såfremt det skulle være nødvendigt at indhente andet materiale i sagen har han indvilget sig i dette og han har givet tilsagn at ville stå til rådighed i hvilken som helt tænkelig situation, hvor der vil være behov for det. Såfremt sagen skulle komme til en retssag har han også indvilget sig i at vidne."

Selskabet har i skrivelse af 6/7 2004 til nævnet bl.a. oplyst, at klagerens nye oplysninger ikke har givet anledning til at ændre afgørelsen. Af skrivelsen fremgår videre:

"Det er ikke korrekt, at der på noget tidspunkt har være realitetsforhandlinger med forsikringstageren. Det er korrekt, at hans mor får udleveret kopi af sagsakterne. Det sker i april 2000. Herefter sker der intet i sagen, før vi modtager klagen fra Ankenævnet.

Det er således fortsat vores opfattelse, at der foreligger forældelse. Forsikringstagerens udsagn om, at assurandøren skulle have udtalt at klagefristen er 5 år fra skadetidspunktet er aldeles udokumenteret. Vi kan oplyse, at den pågældende assurandør er fratrådt i maj 2001, men vi finder, at det har formodningen imod sig, at han skulle have udtalt sig således, idet vore assurandører har udmærket kendskab til forsikringsaftalelovens forældelsesregler.

Herudover skal vi bemærke, at såfremt Ankenævnet ikke finder, at der er indtrådt forældelse, finder vi at sagen indeholder så mange ejendommelige omstændigheder og modstridende oplysninger, at den kræver en bevisførelse, der ikke kan foregå ved nævnet."

Det fremgår af sagens akter, at ankenævnet modtog klageskrivelsen den 12/3 2004, hvorimod klagegebyret - uden angivelse af det indklagede selskab - er modtaget den 3/11 2000. Ankenævnet fremsendte herefter et klageskema, der imidlertid blev returneret af postvæsenet med angivelse af "Ubekendt på adressen".

Forsikringsbetingelserne indeholder bl.a. følgende bestemmelser:

"**Simpelt tyveri**

Tyveri fra biler …

Forsikringen dækker ikke:

…

5. Tyveri, når sikrede har udvist grov uagtsomhed."

Nævnet udtaler:

I medfør af den 2-årige forældelsesfrist i forsikringsaftalelovens § 29 forældes klagerens krav på erstatning ved udgangen af 2002, hvis der ikke forinden er indgivet klage til nævnet over selskabets afslag på erstatning. Nævnet har først modtaget klagen den 12/3 2004. Nævnet finder herefter, at klagerens eventuelle krav på erstatning er forældet, idet det under disse omstændigheder ikke kan tillægges betydning, at klagegebyret blev indbetalt den 3/11 2000.

Herefter

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen